

בית משפט השלום בירושלים

29 מאי 2013

ת"פ 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד (עציר)

ת"פ 47191-05-12 מדינת ישראל נ' גית ואח'

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מג'די סיאד (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו במסגרת ת"פ 4959-05-12 בעבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק) (שני אירועים); וסיוע לגניבה לפי סעיף 384 בצירוף עם סעיף 31 לחוק (שלושה אירועים). בהתאם לכתב-האישום שתוקן במסגרת הסדר-טיעון ואשר בעובדותיו הודה הנאשם, בחמישה מועדים שונים מסוף דצמבר 2010 ועד אמצע ינואר 2011, היה הנאשם מעורב בגניבת חמישה מכשירי טלפונים ניידים - ארבעה אייפונים ואחד מכשיר סלולארי מסוג סמסונג טאצ'. המכשירים נגנבו מבעליהם בעת שאלה שהו בחנויות או בבתי עסק הפתוחים לקהל הרחב. בשניים מתוך חמשת המקרים, היה הנאשם מבצע עיקרי, כמובן זה שנטל יחד עם אחר את מכשיר האייפון, ללא הסכמת הבעלים ומתוך כוונה לשלול את המכשיר שלילת קבע. בשלושה מתוך חמשת המקרים, סייע הנאשם לאחר לטול ולשאת את מכשיר הטלפון הנייד מבעליו.

עמוד 1 מתוך 10

בית משפט השלום בירושלים

29 מאי 2013

ת"פ 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד(עציר)

ת"פ 47191-05-12 מדינת ישראל נ' גית ואח'

2. בהמשך להרשעתו בתיק האמור, צירף הנאשם תיק נוסף - ת"פ 47191-05-12 (להלן גם: התיק המצורף). כתב-האישום בתיק הנ"ל תוקן במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, ונכללו בו ארבעה אישומים שבעובדותיהם הודה הנאשם: **בהתאם לאישום הראשון** - ביום 17.5.2012 בשעה 12:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם ברכב בו נהג אחר בשם מוחמד גית (להלן גם: השותף) לחנות תכשיטים בירושלים, ירד מהרכב, נכנס לחנות שהיתה פתוחה אותה עת, וגנב מכשיר טלפון נייד מסוג נוקיה השייך לעובדת החנות. בגין כך, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין. **בהתאם לאישום השני** - באותו היום (17.5.2012) בשעה 13:30 או בסמוך לכך, ניסה הנאשם לפרוץ לרכב מסוג טויוטה בעוד השותף מסייע לו באופן הבא: הנאשם והשותף הגיעו למקום ברכב סיטרואן בו נהג השותף. הנאשם ירד מהסיטרואן, הלך לעבר הטויוטה וניסה לפתוח את הרכב על-ידי מכשיר חד. בינתיים, עשה השותף סיכוב בסיטרואן ושב לאסוף את הנאשם לאחר שהאחרון לא הצליח לפתוח את דלת הטויוטה. עקב מעשיו של הנאשם, נגרם לטויוטה עיקום בחלק העליון של דלת הרכב שליד הנהג. בגין כך, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירות של ניסיון התפרצות לרכב לפי סעיף 1413 בצירוף עם סעיף 25 לחוק העונשין; וכן חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק. **בהתאם לאישום הרביעי** (האישום השלישי נמחק) - באותו היום (17.5.2012) בשעה 13:45 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לרכב מסוג יונדאי בעוד השותף מסייע לו באופן הבא: הנאשם נכנס ליונדאי בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, יצא משם ונכנס בחזרה לרכב הסיטרואן שהשותף נהג בו. בגין כך, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של התפרצות לרכב לפי סעיף 1413 לחוק העונשין. ולבסוף, **בהתאם לאישום החמישי** - באותו היום (17.5.2012) בשעה 13:50 או בסמוך לכך, ניסה הנאשם לגנוב רכב מסוג מיצובישי בעוד השותף מסייע לו באופן הבא: הנאשם הגיע למקום ברכב סיטרואן בו נהג השותף. הנאשם והשותף ירדו מהסיטרואן. השותף עמד במרחק-מה מהמיצובישי, ואילו הנאשם ניגש אליה וניסה לפתוח אותה. משלא הצליח, שב הנאשם לרכב הסיטרואן ואז שב וחזר למיצובישי, ניגש לדלת שמאחורי הנהג, תלש את מעטפת הגומי שסביב החלון, פתח את הדלת האחורית ולאחר מכן את הדלת הקדמית ונכנס למושב הנהג. או-אז הגיעה למקום בעלת הרכב ומצאה את הנאשם יושב בכיסא הנהג. בשלב זה, הגיעו למקום כלשי

עמוד 2 מתוך 10

בית משפט השלום בירושלים

29 מאי 2013

ת"פ 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד(עציר)

ת"פ 47191-05-12 מדינת ישראל נ' גית ואח'

המשטרה ועצרו את הנאשם ואת שותפו. במהלך ניסיון גניבת הרכב, שבר הנאשם את המראה שבמיצובישי, הוציא חלק פלסטיק שסביב למתנע הרכב, וגרם נזק למתנע. בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירות של ניסיון לגניבת רכב לפי סעיף 413ב(א) בצירוף עם סעיף 25 לחוק העונשין; וכן חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413ה לחוק.

טיעוני הצדדים לעונש

3. באת-כוח המאשימה טענה כי מדובר בנאשם שהפך את מעשי הגניבה למקצוע. לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין כל עבירה של גניבת מכשיר טלפון נייד, נע בין מאסר על-תנאי לשישה חודשי מאסר בפועל. מאחר שמדובר היה במעשי גניבת מכשירי טלפון נייד בהפרש של מספר ימים בודדים זה מזה, עמדת המאשימה היא כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני-נמוך לכל אישום. אשר לתיק המצורף – **לגבי האישום הראשון** העוסק בגניבת מכשיר טלפון נייד, שבה המאשימה על טענתה לפיה מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי לשישה חודשי מאסר בפועל. **בכל הנוגע לאישומים השני והרביעי**, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין ארבעה לשמונה חודשי מאסר בפועל. **באשר לאישום החמישי**, טענה המאשימה כי המתחם לעבירה מושלמת של גניבת רכב, נע בין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל. מאחר שהנאשם הורשע באישום החמישי בעבירה של ניסיון גניבת רכב, הרי לגישת המאשימה יש להטיל עונש ברף הנמוך של המתחם. סך-הכך, המאשימה סבורה כי יש להטיל על הנאשם בגין הרשעתו במכלול האישומים, עונש של 30 חודשי מאסר בפועל וכן עונש מאסר מותנה.

4. מנגד, טען הסנגור כי יש להתייחס למעשים בכתב-האישום שצורף כאירוע אחד מתמשך, שכן המעשים בוצעו בהפרש של דקות בודדות לאותה המטרה. עוד טען הסנגור כי יש להתחשב בעונש שנגזר על השותף בתיק שצורף, בשים לב לכך שעברו הפלילי של השותף מכביד יותר ביחס לנאשם שלפניי, והוא צירף לאותו תיק כתב-אישום נוסף במסגרתו הורשע בעבירות אלימות כלפי בן-משפחה. על השותף נגזרו בסך-הכל 22 חודשי מאסר בפועל. לטענת הסנגור, עונשו של הנאשם בגין שני כתבי-האישום בהם

בית משפט השלום בירושלים

29 מאי 2013

ת"פ 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד(עציר)

ת"פ 47191-05-12 מדינת ישראל נ' גית ואח'

הורשע לפניי, צריך ליפול מעונשו הכולל של השותף. הסנגור הוסיף וציין כי מעיון בשני כתבי-האישום עולה כי הנאשם מושפע מאחרים המובילים אותו לביצוע העבירות. עוד נטען כי הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר. בהתחשב בכל אלה, עתר הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם (כ- 12 חודשים החל מיום 17.5.2012 בתיק שצורף).

5. אחיו של הנאשם דיבר והביע את רצון המשפחה לתמוך בנאשם עם שחרורו. הנאשם עצמו הביע חרטה על המעשים וטען שנגרר אחר חבריו ושלמד לקח בעקבות מעצרו.

מתחמי הענישה ההולמת

6. בכל הנוגע למעשים נשוא כתב-האישום בת"פ 4959-05-12 - כאמור, הנאשם היה מעורב בגניבת חמישה מכשירי טלפונים ניידים: ארבעה אייפונים ואחד מכשיר סלולארי מסוג סמסונג טאצ'. מאחר שמדובר בעבירות שבוצעו בשיטת פעולה דומה ביחד עם אחר, ובהפרש זמנים לא גדול (ימים בודדים בין מקרה למקרה), אני סבורה כי ניתן להתייחס אליהם כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה ההולמת כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

הערך החברתי המוגן שנפגע בעקבות מעשיו של הנאשם בכתב-האישום הנדון, הוא קניינו של הפרט, פרטיותו ותחושת הביטחון האישי. יש לזכור כי בימינו, מכשיר טלפון נייד מן הסוג שנגנב, אינו רק חפץ בעל ערך רכושי ובעל תפקיד פונקציונאלי מצומצם להוצאה ולכניסה של שיחות טלפון, אלא הוא יכול לכלול גם מידע אישי רב בדומה למחשב אישי, כגון: מספרי טלפון שמורים, תמונות, סרטונים, תכתובות דואר אלקטרוני, הודעות כתובות ועוד. לפיכך, **הנזק** שבגניבת מכשיר טלפון נייד אינו רכושי גרידא. הוא כולל גם פגיעה בפרטיותו של אדם ובתחושת הביטחון האישי שלו. נלוות לו עוגמת הנפש וחסרון-הכיס הכרוכים בהתרוצצות הנכפית על הבעלים לבטל את יכולת השימוש במכשיר, להשיג מכשיר חדש ולשחזר מידע אם וככל שהיה שמור במכשיר שנגנב (ראו והשוו: ת"פ (י-ם) 57562-09-11 מדינת ישראל נ' ויזל (18.11.2012)).

עמוד 4 מתוך 10

בית משפט השלום בירושלים

29 מאי 2013

ת"פ 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד(עציר)

ת"פ 47191-05-12 מדינת ישראל נ' גית ואח'

מבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות - אומר כי גניבות מכשירי הטלפון הניידים בוצעו בחמישה מועדים שונים מסוף דצמבר 2010 ועד אמצע ינואר 2011, קרי- בטווח זמנים של כשבועיים עד שלושה שבועות. המכשירים נגנבו מבעליהם בעת שאלה שהו בחנויות או בבתי עסק הפתוחים לקהל הרחב. מאחר שהמעשים בוצעו תוך מעורבות של אדם נוסף, ניתן לומר כי נילוה להם תכנון מוקדם, אם כי אין מדובר במעשי עבירה הדורשים תחכום מיוחד. מעשי הגניבה לא לוו באלימות. מבחינת חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות - בשניים מתוך חמשת המקרים, היה הנאשם מבצע עיקרי, במובן זה שנטל יחד עם אחר את מכשיר האייפון. בשלושה מקרים אחרים, סייע הנאשם לאחר לטול ולשאת את מכשיר הטלפון הנייד מבעליו. **מבחינת הענישה הנוהגת** - בחינת הפסיקה מלמדת כי העונש הנוהג בגין מקרה בודד של עבירת רכוש קלה כגון גניבה, נע בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר בפועל, לבין מאסר קצר של חודשים בודדים. במקרה דנן, מדובר בגניבת שני מכשירי טלפון נייד בצוותא עם אחר, וכן בסיוע לגניבת שלושה מכשירי טלפון נייד נוספים. זאת, בהפרש של מספר ימים בין מקרה למקרה, באופן המצביע על כך שאין מדובר במעידה חד-פעמית.

בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול המעשים בהם הורשע הנאשם בכתב-האישום הנדון, נע בין **מספר בודד של חודשי מאסר בפועל (שניתנים במקרים מתאימים לריצוי בדרך של עבודות שירות) ועד 10 חודשי מאסר בפועל**.

7. בכל הנוגע למעשים נשוא התיק שצורף (ת"פ 47191-05-12) - כאמור, הנאשם הורשע במסגרת אותו כתב-אישום, במעשה אחד של גניבת מכשיר טלפון נייד. למעשה מסוג זה התייחסתי בדבריי לעיל. בנוסף, הורשע הנאשם בשלושה מקרים הנוגעים לעבירות בכלי-רכב והכוללים ניסיון התפרצות; התפרצות; וניסיון גניבה של שלושה כלי-רכב שונים. מאחר שהמעשים בוצעו בשיטה דומה ובהפרשי-זמן של דקות באותו היום, אני בדעה כי יש להתייחס אליהם כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם כאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין.

עמוד 5 מתוך 10

בית משפט השלום בירושלים

29 מאי 2013

ת"פ 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד(עציר)

ת"פ 47191-05-12 מדינת ישראל נ' גית ואח'

הערך החברתי המוגן שנפגע בעקבות מעשיו של הנאשם בכתב-האישום הנדון, הוא פגיעה בקניינו של בעל הרכב, בפרטיותו ובתחושת הביטחון האישי שלו. במישור **הנוק** - הנאשם לא גנב את כלי-הרכב. עם זאת, לא יכול להיות חולק כי לבעליהם של כלי-הרכב נגרמה עוגמת-נפש, פגיעה בתחושת הפרטיות והביטחון האישי מעצם הניסיון לפרוץ לרכבם הפרטי. ניתן לשער כי נגרמה גם טרחה הכרוכה בבדיקת היקף הנוק ודיווח על הפריצה לגורמים רלוונטיים. זאת ועוד; לשניים מתוך שלושת הרכבים אליהם פרץ או ניסה לפרוץ הנאשם, נגרמה חבלה (עיקום חלק עליון של הדלת ברכב הטויוטה; וכן תלישת מעטפת גומי סביב חלון הרכב, שבירת מראה ונוק למתנע של רכב המיצובישי). בכל הנוגע לרכב המיצובישי - בעלת הרכב הגיעה למקום ומצאה את הנאשם יושב בכיסא הנהג בעודו מנסה לגנוב את רכבה. נקל לשער את תחושת הבהלה והפגיעה שנלוו לכן. בהקשר זה, אני רואה להדגיש כי אף אם לצורך גזירת העונש יש לראות ברצף העבירות בכלי-הרכב כאירוע אחד, הרי מבחינת בעליהם של כלי-הרכב, הנוק הוא נוק ואין משמעות לעובדה שהעבירות בוצעו בסמיכות זמנים. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** - הנאשם הוא המבצע העיקרי של העבירות הנדונות. הוא הסתייע בשותפו שהסיע אותו, באופן שאיפשר לנאשם לעבור מרכב לרכב במהירות. השותף אף תצפת על הנאשם בניסיון גניבתו של רכב המיצובישי. נראה כי המעשים היו מתוכננים מראש, כשהנאשם ושותפו עברו מרכב לרכב בהפרש של דקות ספורות זה מזה. לא מדובר בעבירות שבוצעו תוך תחכום מיוחד, ועובדה היא כי אף אחד מהרכבים לא נגנב. עם זאת, יש לזכור כי הנאשם לא פעל לבדו אלא הסתייע בשותפו, דבר המוסיף חומרה למעשים. לפחות באחד מהמקרים, עשה הנאשם שימוש בכלי-חד בניסיון לפרוץ לרכב. **אשר לענישה הנוהגת** - בחינת פסיקתם של בתי-המשפט מלמדת כי ניתן למצוא הבדלים מסוימים ברמת הענישה בין ניסיון התפרצות ו/או התפרצות לרכב שלא תמיד מבוצעים לצורך גניבת הרכב עצמו; לבין ניסיון לגניבת רכב הנחשב מעשה חמור יותר (כך גם עולה מהשוואת עונשי המקסימום הקבועים בחוק בגין העבירות הנדונות). במקרה דנן, עסקינן בשני מקרים של התפרצות וניסיון התפרצות לכלי-רכב, כאשר באחד מהם נגרמה חבלה לרכב דבר המוסיף חומרה למעשה; וכן מקרה אחד של ניסיון לגניבת רכב, בצירוף גרימת חבלה לרכב. והכל - בסיוע של אחר.

עמוד 6 מתוך 10

בית משפט השלום בירושלים

29 מאי 2013

ת"פ 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד(עציר)

ת"פ 47191-05-12 מדינת ישראל נ' גית ואח'

בהתחשב בכל הנאמר עד כה, ובשים לב לעקרון ההלימה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין שלושת האירועים הקשורים לעבירות בכלי-רכב, נע בין 10 ל- 35 **חודשי מאסר בפועל** (ראו והשוו: ת"פ (י-ם) 16009-09-12 מדינת ישראל נ' חמאמרה (10.4.2013); ת"פ (רמ') 1835-01-11 מדינת ישראל נ' אבו עביד (5.9.2012); ת"פ (רמ') 2718-07-10 מדינת ישראל נ' בן דוד (15.1.2013), והאסמכתאות המובאות שם).

8. יוער כי בנסיבות המקרה, לא מצאתי לחרוג ממתחמי הענישה ההולמת לקולא או לחומרה.

גזירת העונש המתאים

9. לצורך גזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים שנקבעו, יש לשקול נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות כאמור בסעיף 40 לא לחוק העונשין. בהקשר זה, ראיתי לשקול לקולא את העובדה שהנאשם הודה ונטל אחריות למעשים, וכן הביע חרטה בדבריו לפני. עוד ראיתי להתחשב בכך שבתיק שצורף, מצוי הנאשם במעצר מזה כ- 12 חודשים, וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

בכל הנוגע לעברו הפלילי של הנאשם - לנאשם שתי הרשעות קודמות: האחת, משנת 2008 בעבירות של החזקת סמים לשימוש עצמי והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. והשנייה, משנת 2006 בעבירה של גניבה. בגין כל אחת משתי ההרשעות האמורות, נגזר על הנאשם בשעתו עונש של מאסר על-תנאי וקנס כספי בשיעור נמוך. מכאן שלנאשם עבר פלילי שאינו מכביד, והוא מעולם לא ריצה עונש מאסר טרם ההליכים הנוכחיים. עם זאת, לא ניתן לומר כי זו היא הסתככותו הראשונה של הנאשם בפלילים בכלל, ובעבירות רכוש בפרט. יתרה מזאת; העבירות בשני כתבי-האישום הנדונים לפני בוצעו בתקופות שונות (בת"פ 4959-05-12 מדובר בעבירות שבוצעו בסוף 2010 עד תחילת 2011, ואילו בתיק שצורף מדובר בעבירות שבוצעו ביום 17.5.2012). אין עסקינן, אפוא, במעידה חד-פעמית (וזאת בניגוד לחלק מגורי-הדין שהעביר הסנגור לעיוני). להפך; נראה כי עם חלוף הזמן, עלה הנאשם במדרג חומרת עבירות הרכוש שביצע. עובדה זו נזקפת לחובת

עמוד 7 מתוך 10

בית משפט השלום בירושלים

29 מאי 2013

ת"פ 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד(עציר)

ת"פ 47191-05-12 מדינת ישראל נ' גית ואח'

הנאשם, ומצדדת בענישה שיהיה בה כדי להעביר מסר חד וברור על-מנת שהנאשם לא ישוב על מעשיו. יש לקוות כי דבריו של הנאשם באולם הדיונים, לפיהם הוא מתחרט על מעשיו וכי למד את הלקח לאחר ששהה במעצר תקופה ממושכת לראשונה בחייו, אמנם כנים הם; כי הנאשם ישכיל להסתייע בבני-משפחתו שהופיעו לפניי; וכי לאחר תום ריצוי עונשו יעלה על דרך הישר וידבק בה.

10. עניין נוסף אליו אני רואה להתייחס במסגרת גזירת עונשו של הנאשם, הוא העונש שנגזר על שותפו בתיק שצורף (ת"פ 47191-05-12). כפי שצוין לעיל, השותף צורף לפני כב' השופט פולוק כתב-אישום נוסף במסגרתו הורשע בעבירות אלימות שביצע כנגד אביו, והוא נדון בסך-הכל ל- 22 חודשי מאסר בפועל (ראו: ת"פ (י-ס) 39121-01-11 מדינת ישראל נ' גית (23.1.2013)). גזר-הדין הנ"ל שניתן בעניינו של השותף הוגש לעיוני, והינו גזר-דין חלוט. בהקשר זה, אני רואה להעיר מספר הערות: ראשית, השותף לא הועמד לדין ולא הורשע בעבירות הקשורות לגניבת מכשירי הטלפון הניידים. בכל הנוגע לעבירות הקשורות לכלי-הרכב, השותף הורשע כמסייע בלבד, ולא כמבצע עיקרי. טענת הסנגור הנכבד לפיה הנאשם נגרר אחר השותף אין לה עיגון מפורש בעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם. מכל מקום, אין בכך כדי לשנות מן העובדה כי הנאשם שלפניי הורשע כמבצע העיקרי בעבירות הנוגעות לכלי-הרכב, ואילו השותף הורשע כמסייע בלבד לעבירות אלה. שנית, אני רואה להעיר כי מאחר שעל השותף נגזר עונש כולל של 22 חודשי מאסר בפועל, לא ניתן לדעת בבירור כמה מתוכם הוטלו בגין חלקו של השותף כמסייע לעבירות הקשורות לכלי-הרכב, וכמה מתוכם הוטלו בגין עבירות האלימות שביצע השותף כלפי אביו. שלישית, ראוי לציין כי מגזר-הדין של השותף עולה כי בניגוד לנאשם שלפניי, לשותף עבר פלילי עשיר בגינו ריצה בעבר מספר עונשי מאסר בפועל לתקופות שונות. לעומתו, לנאשם עבר פלילי שאינו מכביד. יש לתת לכך משקל, בכפוף לדבריי בסוף פסקה 9 לעיל.

בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי לא ניתן לגזור גזירה שווה בין השותף לבין הנאשם לעניין העונש. עם זאת, בשים לב לעקרונות האחידות בענישה ולשוויון בין

בית משפט השלום בירושלים

29 מאי 2013

ת"פ 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד(עציר)

ת"פ 47191-05-12 מדינת ישראל נ' גית ואח'

נאשמים, אני סבורה כי על עונשו של הנאשם להיות פחות במידה מסוימת מזה שנגזר על השותף, אם כי לא בפער אליו עתר הסנגור.

11. לבסוף, אעיר כי המאשימה נמנעה בטיעוניה מלעתור לקנס או לפיצוי כספי, ולא נשמע לפניי טיעון ממשי בעניין. בהתחשב בכך, ראיתי להימנע מלהטיל רכיבים כאמור.

סוף דבר

12. בהתחשב במכלול הטעמים שפורטו לעיל, ובשים לב להסדר הקבוע בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, אני רואה לגזור על הנאשם בגין ת"פ 4959-05-12 ובגין ת"פ 47191-05-12 עונש כולל כדלקמן:

א. 17 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום המעצר בתיק שצורף (ת"פ 47191-05-12).

ב. מאסר על-תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע כל עבירת רכוש שהיא עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ג. מאסר על-תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע כל עבירת רכוש שהיא פשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' סיון תשע"ג, 29 מאי 2013, במעמד הצדדים.

דנה כהן-לקח, שופטת

עמוד 9 מתוך 10

בית משפט השלום בירושלים

29 מאי 2013

ת"פ 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד (עציר)

ת"פ 47191-05-12 מדינת ישראל נ' גית ואח'

עמוד 10 מתוך 10